

DUCHOVNÉ OZVENY

Boh nádeje nech vás
naplní všetkou
radosťou.

(Rim 15, 13)

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Ročník IV.

Február 2001

Číslo 2

Duchaplnosť

Pred nedávnom som čítal myšlienky jednej reholnej sestry. Je to lekárka nemeckého pôvodu a už niekoľko desaťročí pracuje v chudobnom Pakistane - zaviedla program boja proti malomocenstvu, ktorého je tam stále dosť. Jej myšlienky nepôsobia nijako "sväto", je veľmi triezva, oddaná svojej práci a človeku. Zaujala ma veta, že úlohou veriacich v dnešnej spoločnosti je, aby sa duchaplnosť stala elementárnou potrebou v dnešnom svete.

My v kresťanstve používame dnes spojenie "byť plný ducha" trochu inak, ako sa to vníma v bežnom živote. Ale myslím, že civilné slovo duchaplnosť nás môže v mnohom obohatiť.

Totíž byť duchaplný znamená, že vieme správne, inteligentne zareagovať. A inteligencia sa prejaví aj v humore, ktorý do odpovede vieme vložiť.

Byť duchaplný znamená, že rozumieme veciam, človeku, udalostiam a preto vieme podržať, osvetliť veci.

A že vieme nájsť mieru - či našej pomoci, či rozprávania, či ticha, či svojej prítomnosti. Znamená to tiež, že vieme správne, nenápadne a dokonca príjemne odvrátiť tému, keď by bola niekomu nepríjemnou.

Byť duchaplný znamená vidieť v udalostiach života ich hĺbku.

A znamená to tiež mať chuť k životu, dobru, humoru, inteligencii.

Duchaplný človek vie byť otvorený, náchylný na nové objavy, nové poznávanie...

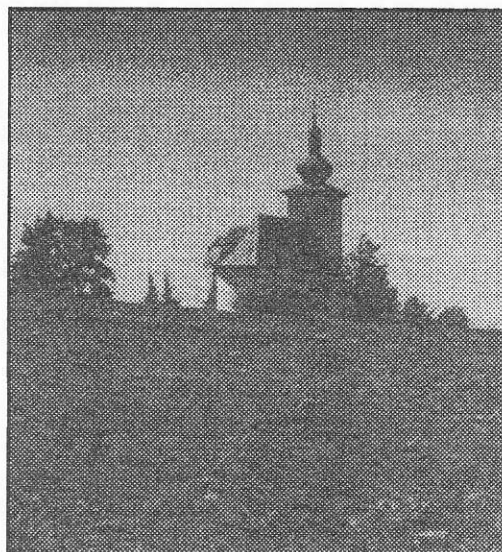
A dať niečomu ducha znamená vniesť do vecí nový rozlet.

A prijať ducha niekoho znamená byť schopný a pripravený pochopiť iného a ísť cestou jeho uvažovania.

A vniesť nového ducha vystihuje niečo ako "otvorenie okien", ako nový, príjemný a osviežujúci nadhľad.

A je to aj sila vniesť nové možnosti tam, kde už ten druhý nestíha a nevie.

Snád by sa dalo pokračovať a rozoberať toto slovo ďalej. Pre mňa je to ako veľká výzva a veľká nádej - veci, o ktoré sa snažíme vo svojom uvažovaní o živote i o viere, môžu byť veľmi obohacujúce a potrebné. Chce to ale, aby sme sa otvorili a neprestajne sa snažili o vždy NOVÉHO DUCHA. Chce to aj sa neprestajne učiť, aj neprestajne myslieť... ale možno práve duchaplnosť je to, čo potrebujeme my i svet okolo.

Úmysly Apoštolátu modlitby

Všeobecný:

Aby deti už nikdy neboli nútené k účasti na ozbrojených konfliktoch, ale aby oslobodené od nenávisti a násillia mohli v pokoji prežívať detstvo a tešiť sa priateľstvu vo svojej rodine, škole a spoločnosti.

Misijný:

Aby sa rodina prijatím evanjelia stala nástrojom evanjelizácie, a tak vytvárala z ľudstva skutočnú rodinu národov.

Úmysel KBS:

Aby sme si oživovali myšlienky, ktoré nás v Jubilejnom roku 2000 najviac zaujali.

Vzácnny človek žije medzi nami

V tomto uponáhlanom svete každému dobre padne stretnúť vzácného človeka. Ak s ním prežijete chvíľu a nechce sa Vám z jeho spoločnosti odísť, opäť pár dní žijete z pocitu, že život má zmysel.

Predstavujeme Vám **Pátra Andreja Konca**, ktorý od 1.7.2000 slúži sestričkám Uršulinkám v našej obci. Ak treba, vypomáha aj vdp. Petrovi Cibirovi. Podľa dátumu narodenia by ste čakali staršieho unaveného pána. Prišiel nám otvoriť rezkým krokom a prekvapil nás svojou múdrosťou a sviežosťou.. Tento 78. ročný muž ešte veselo pracuje na počítači a stále sa vzdeláva. Dve hodiny, ktoré sme s ním prežili ubehli ako voda v srdečnom rozhovore. Časť z neho Vám prinášame.

Rozhovor s pátrom Koncom, CSsR.

Aká bola Vaša cesta ku kňazstvu?

Po kňazstve som túžil od detstva. Moja cesta ku kňazstvu bola inakšia ako býva obyčajne. Viedla po strmých a ťažkých cestách. Prekážky sa zdali neprekonateľné. Veľká prekážka sa postavila do cesty ku kňazstvu získať vzdelanie potrebné pre štúdium teológie. V tom

čase nebolo na Slovensku možné prijatie na gymnázium po prekročení určitej vekovej hranice. Preto bolo treba skladať skúšky v Čechách v cudzom vyučovacom jazyku, na ktorý boli českí profesori hákliví.

U českých profesorov som platil za Slováčka, na Slovensku mi v písomke ukľazol nejaký čechizmus, tak som platil za Čecháčka.

Profesor slovenčiny sa pred našimi kňazmi vyjadril, že mi dal štvorku z milosti. A pripravoval som sa naozaj svedomito. Neskoršie neboli problémy v štúdiu ohľadom učenia.

Prišli problémy politické. Maturitu som bral ako povinný schodík ku kňazstvu. Asi tri týždne pred maturitou prišiel pán riaditeľ do školy s papierom, na ktorom sa všeličo vytýkalo totalitným slovníkom budúceho biskupovi mons. R. Pobožnému. Bolo treba podpísať. "Kto nepodpíše, ponese následky." Aké? Nebude pripustený k maturite. Povedal som si: kňazom chcem byť, ale len Božím. Toto nepodpíšem, ani keď ma nepripustia k maturite. Nepodpísaný papier išiel ďalej. Mnohí spolužiaci iste aj zo strachu podpísali. Aj keď som nepodpísal, maturity mi nechýbajú (jedna je z gymnázia, jedna zo zdravotníckej školy).

pokračovanie na strane 2

Vzácný človek žije medzi nami

pokračovanie zo strany 1

Mal som slušné miesto v Slovenskej akadémii vied, boli by chceli, aby som sa zmenil (zriekol sa rehole a kňazstva). To nikdy. Prepustili ma. Hľadanie novej práce. Pre mňa ostali len práce, ktoré iní neradi robili. Nasledovala práca v infekčnej nemocnici, tam mi pri odbere krvi vbehla do úst krv pacienta chorého na týfus. Mal vysokú horúčku. Veľmi ťažké bolo odobrať vzorku krvi. Ďalej som pracoval ako kurič a kominár. Nasledovala práca s lopatou pri betóne.

Práce ako neodsúdený väzeň v továrňach v ceskom pohraničí. Väzenie. Štvormesačná vyšetrovací väzba na ŠTB. Valdice.

A roky bežali a cesta ku kňazstvu stále v nedohľadne. A práve, keď sa všetko zdalo stratené, obetoval sa môj rehoľný predstavený väzeň, obetoval sa väzeň biskup a z väzenia som sa vrátil ako kňaz. No roky nečakali mal som už štyridsiatku. Je len prirodzené, že čo človeka veľa stálo, veľmi si to cení. Za kňazstvo som veľmi vďačný Pánu Bohu. Veľmi som vďačný svojmu provinciálovi Pátrovi Suchomelovi, Jeho Eminencii kardinálovi Korcovi, ktorí sa obetovali a s veľkým rizikom mi zaistili kňazské svätenie. Nech im to dobrý Pán Boh nebol odmení. A mamka, ktorá iste moje kňazstvo vymodlila, sa až o sedem rokov dozvedela, že má syna kňaza. Časy boli ťažké, nemohol som uviesť do nešťastia biskupa, ktorý sa vydal do nebezpečenstva, len aby ma vysvätil, a to ešte vo väzení. Bolo treba zachovať vďačnosť a vernosť.

Ako vnímate svoje kňazstvo?

Svoje kňazstvo - účasť na kňazstve Kristovom - vnímam ako nezáslužený drahocenný Boží dar, za ktorý sa cítim Pánu Bohu zaviazaný úprimnou vďačnosťou.

Ako vnímate dnešnú dobu?

Dnešná doba je naša doba. Túto dobu nám Pán Boh daroval. I nás dal Pán Boh tejto dobe ako dar. Traba sa nám usilovať, aby sme aj my boli vzácnym, drahocenným darom dnešnej dobe, Pánu Bohu i tým s ktorými žijeme. Dnešnú dobu vnímam ako dar.

Čo by ste poradil dnešnej mládeži?

Aby bola vďačne verná Pánu Bohu, sebe, rodičom. Aby bola vďačne verná Cirkvi ako svojej milujúcej a milovanej matke. Aby si krstnú milosť udržovala, aby mala čo obetovať pred oltárom Pánu Bohu a tomu - tej komu bude sľubovať sásku a vernosť na celý život. Tak bude mať všetky predpoklady pre šťastný život.

Čo najviac ľutujete?

Že mnohí hľadajú šťastie mimo Pána Boha. Len Pán Boh je darca šťastia. Len Pán Boh je prameň šťastia. Trvalého šťastia. Večného šťastia.

Z čoho sa najviac tešíte?

Že sa mi splnil sen z detstva, že môžem Pánu Bohu slúžiť v reholi, že môžem denne slúžiť svätú omšu, že môžem slúžiť veriacim. Je toho veľmi veľa, tých darov, ktorými nás Pán Boh potešuje, len aby sme mali otvorené oči a otvorené uši a za dami videli Darcu - Pána Boha.

Čo by ste na záver nášho rozhovoru odkázali našim čitateľom?

Prajem všetkým: šťastný, spokojný život, trvalé priateľstvo s Pánom Bohom, svornosť, pokoj v rodinách, ochranu Panny Márie Matky Ustavičnej Pomoci, zdravie tela i duše a večné šťastie v nebi. Nech Pán Boh žehná Suchú nad Parnou i všetkých, čo v nej žijú.

Ďakujeme za rozhovor.

Tajcnárová, Lastovičková

V knihe: Pracovali na Slovensku P. Ján Kintler CSsR má tento zápis (str. 137):

P. Andrej Konc

Narodil sa 20. júla 1922 Nemcovciach vo farnosti Hankovce, kde vtedy bývali jeho starí rodičia po mamke. Už ako žiaka 3.ročníka ľudovej školy ho spolužiaci volali "Malý misionár. Veľký sen tu už hol. Pravda, vtedy netušil, aká dlhá, pestrá a ťažká cesta k oltáru na neho čaká. Školy od rodiska ďaleko. Prostried-ky na štúdiá žiadne. A sen nalieha. Veľa mu dáva cirkevná škola v Hankovciach. Teraz už dochádza zo susednej 2 km vzdialenej dediny Porúbky, kde si rodina postavila dom. Pánu farárovi v Hankovciach denne miništruje vo farskom kostole. Od malička pasie kravy, potom pracuje na hospodárstve, orie, kosí a robí, čo práve treba. Pán farár vie o sne svoj-

ho miništranta. Vyjednal s učiteľskou rodinou Kahancových prípravu na skúšky na Štátnej meštianskej škole v Giraltovciach. Skúšky boli 23.6.1939 z troch tried a 7.2.1940 z jednoročného učebného kurzu. V decembri 1940 prijal miesto výpomocného učiteľa v Potokoch. Odtiaľ dochádza do kláštora redemptoristov v Stropkove, kde sa ho otcovsky ujal páter Granát-tamojší rektor a mladý páter Štefan Michalovič.

1.septembra 1942 prišiel do juvenátu redemptoristov v Podolínci a síce do tercie. Prechod fronty prežíval doma.

Po prechode fronty s ruksakom na pleciah absolvoval približne 100 km cestu peši. Na niektorých miestach vedľa cesty boli ešte nevybuchnuté míny. Od marca 1945 študoval sám v Podolínci pod vedením pátrov.

Do juvenátu v Libějoviciach nastúpil 1.9.1945. V polovici februára zložil prijímaciu skúšku do šiestej triedy na Jírském štátnom gym-náziu v Českých Budějoviciach a 22. 1946 zložil skúšku zo šiestej triedy gymnázia. Bol posledným juvenistom v českom juvenáte.

V rokoch 1946-47 bol v noviciáte v Českých Budějoviciach. Magistrom novicov bol páter Květoslav Bukovský. Rehoľné sľuby zložil 2.augusta 1947. Po noviciáte študoval septimu a oktávu na štátnom gymnáziu v Rožňave, kde aj roku 1949 maturoval. Po matúre bol povolaný k vojsku. Služil vo Frýdku-Místku. Tam mal blízko do nášho kláštora vo Frýdku. Po prepustení od vojska 12.9. 1949 prišiel do Obořišťa, kde začal študovať teológiu.

V čase likvidácie kláštorov bol fráter Andrej Konc v prvom ročníku v Bohosloveckom ústave redemptoristov v Obořišti v Čechách.

O polnoci z 13. na 14. apríla 1950 vtrhli do obořištského kláštora žandári a milicionári i ešebáci a frátra Konca s ostatnými klerikmi násilne odviezli do koncentráku pre rehoľníkov na Hore Matky Božej pri Králikách v Čechách. Z Králik bol odvezený do nemocnice v Semilách. Zo Semil ho previezli do Broumova, kde mu provinciál páter Suchomel svojím krasopisným písmom písal prednášky z filozofie a aj prednášal. Ale to netrvalo dlho. Pátra Suchomela s inými predstavenými odviezli do Želiva. Z Broumova frátra Konca previezli do Oseka, z Oseka do Hejnic. V Hejnicach pracoval v tamojších porcelánkach. V mlyne, kde sa mlela porcelánova masa bolo toľko prachu, že nebolo nič vidno. Prach z kreme-ňa (živca) sa nevykašle. Spôsobuje silikózu. Z Hejnic ho previezli do Oseka druhýkrát.

Z Oseka 26.4.1953 bol so starými a chorými rehoľníkmi prevezený do charitného domu na Moravec, tam bol do 29.10.1956.

Po prepustení z Moravca pracoval v Slovenskej akadémii vied v Bratislave na "Patrónke" ako technik II. stupňa s plnou kvalifikáciou, pre pracoviská Akadémie a Virologického ústavu, ktorú svojím laborantom umožnila Slovenská akadémia vied. - Keď na Akadémii objavili, že je bohoslovec, prepustili ho. Boli by ho tam nechali, keby bol dal dôkaz, že sa zmenil (že sa zriekol rehole a už nechce byť kňazom). Šéfovi povedal, že sa každý mesiac meniť nebude, tak letel. Nasledovalo hľadanie práce. Keď ukázal papiere povedali, že ho prijímú. Keď potom dostali odniekať informáciu, už nemali miesto. Pri hľadaní práce sa dostal na dvor Infekčnej nemocnice na Miletičovej ulici. Tam ho ovalil ťažký zdochlinový zápach. Myslel, že je to produkt tejto nemocnice. Ale povedal si, že žiť z čohosi treba. Tak do tej Infekčnej nemocnice išiel. Nemocnicu starí Bratislavčania volali "Korela baraky". V tejto nemocnici kedysi liečili chorých na cholera. Tu frátra Konca prijali za "pomocného laboranta." Dali mu plat 670 korún + 90 korún ako nebezpečnostný príplatok mesačne. Plat na smrť veľa, ale na život málo. Tu odoberal infekčný materiál od chorých pacientov z dvoch pavilónov TBC, z jedného pavilónu infekčné žltáčky a týfusu a jedného pavilónu šarlachy. Odoberateľ materiál potom v laboratóriu spracovával cez celú pracovnú dobu. Popri tejto zodpovednej a nebezpečnej práci - bolo ju treba odborne a svedomito zvládnuť - vo voľnom čase usilovne študoval a prihlásil sa na štvorročnú Zdravotnícku školu. Štúdium ukončil 8.júna 1960 maturitnou skúškou odbor "Zdravotní laboranti". Na maturitnom vysvedčení v poznámke prospel má: prospel s vyznamenaním. Vedenie Mestskej nemocnice s poliklinikou ho preložilo do Závodnej ambulancie Slovaft Vlčie hrdlo.

Z tohoto pracoviska ho ŠTB 10.8.1961 zatkle a odviezlo do vyšetrovacej väzby ŠTB na Februárke. V Bratislave bol na súdnom pojednávaní v dňoch 27.novembra až 5. decembra 1961 odsúdený na dva

roky. Vína podľa totalitného slovníka spočívala: "v ilegálnom štúdiu teológie, účasti na ilegálnych schôdkach. U obžalovaného súd nemohol prihliadnuť ani k poľahčujúcej okolnosti doznania sa. Na základe vyššie uvedeného mu bol uložený trest odňatia slobody podľa § 79a ods.1 tr. zák.v trvaní 2 roky (citát rozsudku str.36).

"Ilegálne schôdky" spočívali v tom, že sa zišli osláviť meniny alebo narodeniny niektorého spolubrata. Trestni odpykával vo Valdiciach, kde mu biskup väzeň, Ján Chryzostom Korec udelil sviatosť posvätenia kňazstva. Sen z detstva splnený.

Po prepustení z väzenia sa vrátil do práce na Mestský ústav národného zdravia. Určili mu pracovisko v centrálnom laboratóriu na Bezručovej ulici č.5, v Bratislave.

Nakoľko jeho otec pre starobu a chorobu musel nechať prácu a matka dostávala iba 90 Kčs podpory, bolo treba hľadať prácu s väčším platom ako bol vtedy laborantský plat v zdravotníctve, aby uživil troch. Pracoval ako kurič, potom ako robotník pri výrobe betónových rúr v Závodoch priemyselnej prefabrikácie. Odtiaľ ho vtedajší blumentálský kaplan dp.Ján Sokol prehovoril, aby prišiel za kostolníka do blumentálskeho kostola. Tam nastúpil 1.2.1966 a farský úrad ho zamestnával do 29.októbra 1969, s počiatku ako kostolníka, potom ako katechéty na bratislavských základných školách. Oprávnenie učiť náboženstvo ho oprávňoval katechetický kurz.

Od 1.novembra.1969 nastúpil do Lieskovca pomáhať P.Konkol'ovi, ktorý bol v Lieskovci farárom a mal 6 kostolov. V Lieskovskej farnosti učil na všetkých základných školách. Žiaci v Mysline chodievali do školy do Humenného. Mali vyučovanie odpoludnia. O náboženstvo nechceli prísť. Náboženstvo mali až vo večerných hodinách. Katechéta mal na autobusovú zástavku v poli 2 kilometre. Háčik bol v tom, že v kraji sa potulovali vlci. Aby im katechéta nezozrali vlci a aby mohli deti mať náboženstvo, vždy asi 10 alebo 12 mládencov odprevadilo katechéta na zástavku, počkali kým nena-sadol do autobusu, až potom sa vrátili domov. Páter Konkol' chcel svojmu katechétovi vybaviť u cirkevného tajomníka povolenie slúžiť veriacim verejne svätú omšu v kostoloch. Vzal ho na okres za cirkevným tajomníkom, aby mu dal povolenie. Cirkevný tajomník povedal: "Ja ša neznajú z toho vysomariti".Povolenie nedal. Potom Páter Konkol' zariadil prijatie za kaplana do Humenného. Tam bol jeden rok. Po roku bol preložený za kaplana do Sečoviec.V lete 1972 bol preložený do Zemplínskeho Branča. Miestni Cigáni mali lepšie a krajšie bývanie jako ich pleban. Pri prvej búrke v noci začala sa liať plebanovi voda na hlavu, na papiere, do všetkého. Hlavu si zachránil tak, že ju dal tam, kde mal predtým nohy. A hlava bola zachránená. Na nohy nech tam prší. Na vine bola deravá strecha. Veriaci videli, že sa na takej fare nedá bývať. Prišli povedať, že dajú novú strechu, nové dvere, nové podlahy. "Pleban" im povedal, že ak vy chcete toto všetko obetovať, čo ste spomínali, dajte to radšej do nových múrov a budete z toho čosi mať. Do tých popraskaných múrov sa neoplatí investovať. Pán dekan vybavil stavebné povolenie. 16.6. 1976 došlo povolenie. "Pleban" požáňal materiál a zariad'oval, čo bolo treba. Na odpust, na Svätých apoštolov Petra a Pavla už bola stará fara odprataná a boli hotové aj základy a skoro celý sokel. Veriaci vždy darovali pri oférach toľko, že stavba nerušene pokračovala. Za necelých päť mesiacov bola nová fara už prikrytá, už mala všetky okná za-sklené, dvere a zvonka bola i omietnutá.

V Zemplínskom Branči mal P.Konc na fare rodičov. To mal spoľahlivé zázemie. Na fare sa rodičia dožili vysokého veku 90 rokov. Nemali to ľahké, hlavne keď mali synovi odovzdať odkaz od napaprčených pánov z okresu, že syn sa má dostaviť na okres. Obávali sa že to bude znova väzenie. Na okrese sa stále omieľalo slovo "súhlas". Nová fara stala veľa námahy, obeti, strachu, ale veriaci majú novú faru, môžu mať tam kňaza, ktorému nebude pršať na hlavu.

Otec mu zomrel po deväťdesiatke. Matka ležala bezvládna jeden rok a štyri mesiace. Dostala porážku na ľavú stranu. Syn pleban ju opatroval, vstával k nej v noci keď potrebovala pomôcť. Vozil ju do kostola, po dvore, aby nebola stále len v tých štyroch muroch. Keď zomrela chybalo jej do deväťdesiatich rokov šesť dní. Páter Konc má rodičov pochovaných na cintoríne v Zemplínskom Branči. Aj on tam má miesto vedľa nich.

Pre novosadský kostol zakúpil s povolením Najdostojnejšieho Pátra Generála pozemok a povybavoval hranoly, fošny a dosky pre nový kostol. Páter Generál daroval novosadskému kostolu krásnu kópiu obrazu Panny Márie Matky Ustavičnej Pomoci. Novosadský kostol je zasvätený práve jej. Bohužiaľ novosadskí veriaci nepochopili, čo majú. Obraz umiestnili iba v miestnosti pre matky s deťmi. Na hlavný oltár si dali namalovať miestnemu maliarovi väčší obraz. Možno tam Matka Božla čaká redemptoristov, aby krásnu kópiu milostivého obrazu dali kam patrí - na oltár.

Keď bol dokončený posledný úsek plota, pred farskou budovou (ploty tiež našiel v stave ako okolo cigánskej koliby), prišla dispozícia na faru do Kechneca v slovensko-maďarskom pohraničí. Aj tam nechal novostavbu cirkevnej školy.

V rokoch 1995-1997 bol v Rúbani v Charitnom domove, kde slúžil starým a nevládnym sestričkám Vykupiteľkám a dcéram Božskej lásky (Mariánkam) a pracoval aj pre spolubratov. V rokoch 1997 - 1998 pôsobil v Trnave na Halenárskej ulici u ctihodných sestier Dcéer Božskej lásky (Mariánok). V Kostolnej-Zárieči v kláštore redemptoristov bol od roku 1998 až do 30. 6. 2000. Od 1. 7. 2000 pôsobí v Suchej nad Parnou, v kláštore ctihodných sestier Rímskej Únie Rádu svätej Uršule, aby aspoň vďačnosťou splácal, čo ctihodné sestry Uršulinky venovali Kláštore redemptoristov v Kostolnej - Záriečí. A venovali toho veľa. Nech ich za to dobrý Pán Boh požehnáva a nech im pošle do noviciátu toľko nových, svätých členiek, žeby im zaplnili všetky domy a aby boli veľkým požehnaním pre všetkých, ktorým sa budú venovať. Budeme sa za to spolu modliť, pravda?.

Valentínska

*Dlaň v dlaň prsty prepletá,
dva páry očí hľadia na seba,
šepkajúce si nežné slová lásky,
kvitnúcej ako biele sedmokrásky.*

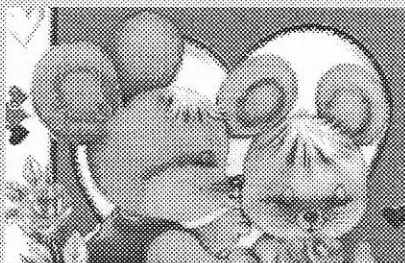
*Netuší tento mladučký pár,
aký dostal lásky to dar.
Každý ju zažije, každý ju tuší
a predsa iná je v každučkej duši.*

*Deň čo deň tešia sa na seba len,
všetko by dali za spoločný sen.
Prechádzka po parku vždy je tá najkra-
jšia,
ich túžba po sebe je stále silnejšia.*

*Hľadiac na seba, šepkajú si pery,
mladučký pár si plný lásky veri,
sladučké slová šepotom sa rymú,
neveriac, že svet má ešte lásku imi.*

*Prázdny cíti sa byť bez druhého jeden,
hoci vókol seba má priateľov sedem.
Treba chytiť šancu, kým svet lásku
dáva,
vtedy je najkrajšia, vtedy je tá pravá.*

M.K.

Priaznivá chvíľa.

Mnohí ľudia čakajú na "priaznivú chvíľu." Čakajú

*- na ideálneho spolupracovníka,
- na ideálne okolnosti,
- na veľkú myšlienku svojho života.*

*Alebo čakajú na to,
- že im ktosi dá potrebný podnet,
- že udalostí prevezmú iniciatívu,
- že im nejaký signál uskutoční ich
nejasný úmysel.*

*A zatiaľ, čo bez konca dúfajú, že pride
priaznivá chvíľa,
v skutočnosti im uniká mnohá chvíľa
nevyužitá.*

*Neuvažujú, že mnohí ľudia vykonali
veľké veci, hoci museli
začať v nepriaznivých okolnostiach. Ba
to bolo pre nich priam
dobré, že sa museli prebijať, každý
podľa vlastných prostriedkov
a hľadať si cesty. Jednoducho, raz
treba začať a priložiť ruku
k diehu. Mnohé problémy sa potom
vyriešia samy od seba.*

Priaznivá chvíľa je teda teraz !

Majme odvahu v y u ž i t' j u !

*"Hľadajte, teraz je čas milosti, teraz je
deň spásy" /2 Kor 6.2/*

Myšlienky na február 2001

1. Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život /Jn 3,16/
2. Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil /Jn 3,17/
3. Každý, kto zle robí, nenávidí svetlo a nejde na svetlo, aby jeho skutky neboli odhalené /Jn 3,20/
4. Kto verí Syna, má večný život, ale kto Synovi neverí, neuzrie život a spočinie na ňom Boží hnev /Jn 3,36/
5. Mojim pokrmom je plniť vôľu toho, ktorý ma poslal a dokonat' jeho dielo /Jn 4,34/
6. Ak nevidíte znamenia a divy, neveríte /Jn 4,48/
7. Skúmate Písma, lebo si myslíte, že v nich máte večný život, ale práve ony svedčia o mne /Jn 5,39/
8. Vy nechcete prísť ku mne, aby ste mali život /Jn 5,40/
9. Nik nemôže prísť ku mne, ak ho nepritiahne Otec, ktorý ma poslal. A ja ho vzkriesim v posledný deň /Jn 6,44/
10. Veru hovorím vám, kto verí, má večný život /Jn 6,47/
11. Ja som živý chlieb, ktorý zostúpil z neba. Kto bude jesť z tohoto chleba, bude žiť naveky /Jn 6,51/
12. Chlieb, ktorý ja dám, je moje telo za život sveta /Jn 6,51/
13. Moje telo je pravý pokrm a moja krv je pravý nápoj /Jn 6,55/
14. Kto je moje telo a pije moju krv, ostáva vo mne a ja v ňom /Jn 6,56/
15. Vtedy ho mnohí z jeho učeníkov opustili a viac s ním nechodili /Jn 6,66/
16. Technický pokrok je ako sekera v rukách patologického zločinca /Einstein/
17. Veda bez náboženstva je chromá, náboženstvo bez vedy je slepé /Einstein/
18. Nič ti nemôže priniesť pokoj, len ty sám /Emerson/
19. V krajine slepcov je jednoooký kráľom /Erazmus/
20. Ten, kto slúži Bohu, slúži dobrému Pánovi /Estienne/
21. Sme takmer všetci dobrí, pokiaľ nás to nič nestojí /Fischer/
22. Slnko svieti pre každého, lenže nie každé oko znáša svetlo /Feuchtersleben/
23. V 19. storočí bol problém v tom, že Boh je mŕtvy., v 20. storočí je problém v tom, že človek je mŕtvy /E.Fromm/
24. Ešte nikdy neexistovala dobrá vojna alebo zlý mier /B.Franklin/
25. Varujte sa malých výdavkov., malá škára potopí veľkú loď /B.Franklin/
26. Človek, ktorý zle hovorí o ženách, hovorí zle o svojej matke /C.Dossi/
27. Sú tri druhy lži: lož, celková lož a štatistika /Disraeli/
28. Ten, kto váha, je vo vojne stratený /Gen.Foch/

Spevom do nového tisícročia

V nedeľu popoludní 14. 1. 2001 sa v neďalekej dedine Zavar uskutočnila 2. prehliadka speváckych zborov a skupín pod názvom SPEVOM DO NOVÉHO TISÍCROČIA.

Program zahájil domáci miešaný komorný zbor pod vedením dirigenta pána Jána Ivana zborom od Eugena Suchoňa AKÁ SI MI KRÁSNA.

Ďalej v programe vystúpil domáci detský spevácky zbor, spevácky zbor Jána Cikkera z Brestovian, spevácka skupina NOVUM zo Zelenča, SZSŽ a Miešaný zbor zo Suhej nad Parnou pod vedením dirigenta Zefirína Hečku, spevácka skupina zo Šale po vedením vdp. dekana Šotníka, ktorý je rodákom zo Zavara a prehliadku ukončil opäť domáci zbor zo Zavara niekoľkými piesňami.

Po ukončení prehliadky správca farnosti vdp. Baláz a pán starosta zo Zavara odovzdali vedúcim speváckych skupín a zbormajstrom kytičky kvetov a poďakovania. Medzi pozvanými hosťami bol aj náš starosta pán Štefánek s manželkou a vdp. Marián Červený z Brestovian.

Na záver zaznela v KD Zavar hymnická pieseň Bože, čos ráčil, ktorú zaspievali všetci účastníci prehliadky.

Zo Zavara sme odchádzali s pokojom v srdci a s pocitom, že dobrá vec sa podarila

Scott a Kimberly Hahnovi Naše cesta do katolíckej Cirkve

Kniha manželov Hahnových je autobiografickým svedectvom, rodinným románom, "teologickým thrillerom" i milostným príbehom, pojednávajúcim o dobrodružnej duchovnej púti oboch manželov do katolíckej Cirkvi.

Scott Hahn je v USA známou a populárnou osobnosťou. V súčasnej dobe pôsobí ako profesor teológie na Františkánskej univerzite v Steubenville.

V búrlivom období svojho dospievania, kedy stratil záujem o náboženstvo, sa opäť vracia do presbyteriánskej cirkvi. Stáva sa nadšeným obdivovateľom Luthera, Kalvína a ďalších protestantských reformátorov. Stretáva sa z odpudzujúcim príkladom jednanja svojich katolíckych priateľov. Jeho cieľom je "pomáhať katolíkom, aby sa stali kresťanmi". Na vysokej škole sa stretáva so svojou budúcou manželkou Kimberly, ktorá je tiež presbyteriánkou. Po sobášii pokračujú obaja manželia v štúdiu teológie v protestantskom seminári. Po ukončení štúdia sa stáva presbyteriánskym pastorom. Nadšene evangelizuje, intenzívne študuje Bibliu a biblistiku. Hlavným problémom "koktavého teologického inšpektora Colomba" ako sa sám nazval, sa stáva otázka, ktorá je "stĺpom a pevnou oporou pravdy" kresťanských cirkví.

Aby mohol na otázku odpovedať, tuší, že musí chtiac-nechtiac "vyšetrit" a "odhaliť" jeden veľmi neprijemný prípad, ktorý sa mu neustále pletie do cesty: "prípado katolicizmu". Jeho žena ho neustále pozoruje. Napínavé dobrodružstvo začína ...

Kniha je napísaná ľahkým čítavým spôsobom, obsahujúcim uhol pohľadu oboch manželov. Jej najväčší prínos spočíva v tom, že ukazuje, akým obohatením by mohlo byť pre katolícku Cirkev pričlenenie odlúčených evanjelických kresťanov, ktorí dôsledne hlboko žijú svoju vieru. Ved' koľko katolíkov má viackrát prečítanú Bibliu, dobre ju pozná a je hladných po Slove Božom v Písme Svätom?

Zároveň však ukazuje, že hlboký biblický pohľad svedčí o tom, že pravé biblické kresťanstvo nie je v rozopore s kresťanstvom katolíckym, ba čo viac má v ňom pravý domov, i keď si to niekedy my katolíci neuviedomujeme. Možno i preto sa máme v tomto roku viac sústreďiť na čítanie Biblie, ako nám to doporúčujú otcovia biskupi.

Eva Danišová

Moje drahé det'úrence

*Fašiangy, Turice,
Veľká noc bude,
kto nemá kožuha,
zima mu bude.*

Deti, je čas radovania, šantenia a maškarných plesov. Snáď sa nám podarí prežiť ich v radosť, ktorá neporuší našu lásku k Otcovi neba ani našu lásku k ľuďom, ani úctu k našej telesnej karosérii, ani tomu, čo je v nej. Prajem vám krásne a sväté vystrojanie, aby sme mohli vstúpiť do pôstneho obdobia posilnení radosťou, ktorú sme prežili. Na konci tohto obdobia zhodíme všetky masky, aby sme zistili, kto sme a čo treba robiť, aby sme boli vnútorne krajší. Teraz však chcem prispieť i ja k vašej radosťi a obdarím vás veselými veršíkmi.

Váš mravček Zvedavček.

Ako som prežila prázdniny

Začali prázdniny a s nimi aj veľký zhon upratovania.

Pri balení darčiekov, ozdobovaní stromčeka a iných vianočných prácach som sa veľmi zapotila. Vynahradil mi to štedrý deň. Aj bez sánok, lyží a korčuľi bol veľmi krásny. Už od rána som sa tešila na polnoc. Veľmi som chcela byť na polnočnej sv. omši, pretože nebýva stále.

Konečne nadišiel večer a s ním štedrá večera. Po modlitbe, večeri a malom oddychu sme s mladšou sestrou vystúpili v krátkom programe, ktorý sme pripravili pre rodičov. Vymysleli sme si ho samy a pripomínal narodenie malého Ježiška. Po programe som si šťastlivo vydýchla, lebo som myslela, že to nezvládnem. Od rodičov sme za to dostali 1 kg kiwi, čomu som sa potešila. Je to moje najobľúbenejšie ovocie.

Nadišiel čas vytrátiť sa z izby, lebo mal prísť Ježiško. Išli sme von zapalovať prskavky a po 10. minútach už naradovaná sestra vykričala, že darčeka sú pod stromčekom. Rýchlo sme ich išli prezerat'. Bolo ich tam veľa a boli prekrásne. Konečne nadišiel čas ísť na polnočnú sv. omšu. Veľmi ma potešilo, keď sme vyšli z domu, lebo som si myslela, že zaspím. Omša bola nádherná, ale najkrajšia bola "Tichá noc."

Na druhý deň sme vystupovali v kultúrnom dome. Pripravili sme, tak ako každý rok, jasličkovú slávnosť.

Týždeň ubehol ako voda a bol tu Silvester. U nás bol pokojný a pekný. Už od začiatku som sa tešila na polnoc. O polnoci v našej ulici, ale aj okolo búchali delobuchy veľmi silno. Spať som išla o 4.00 hod. Myslela som, že vydržím dlhšie, ale bola som unavená, nuž som si išla ľahnúť.

Dni po novom roku ma netešili, lebo sa blížil čas ísť do školy,

Ale čo sa dá robiť! Do školy sa musí chodiť, tak to vždy bolo, je a bude.

Janka Babišová.

Anča učí mača

Učí Anča čítať mača.

Mača ale nechce začať.

Čudne čupí, čuchať začne.

Čo to čuchá brucho lačné?

Čo to čuchá? Koláčiky!

Pre detičky, pre vtáčiky.

"I pre mačky bude čosi?"

Aničku to mača prosí.

Anča mačke rečie: "Beda!

Nechceš čítať, nič ti nedám!"

"Či si Anča, či si šiši?"

Mačky predsa lovia myši!"

Načo učiť čítať mačky!

To sú ale povedačky!

Nech sa človek učí čítať!

Mačke stačí v kúte číhať.

(Gabriela Spustová, Veselé veršíky)

Litánie automobilistov

*Od bezohľadného riadenia
vyslobod' nás, Pane!*

*Od ošťaľu vlády nad strojom
vyslobod' nás, Pane!*

*Od nákazy tachometrom
vyslobod' nás, Pane!*

*Od nedbalosti a neúčasti
vyslobod' nás, Pane!*

*Od démona netrzeplivosti
vyslobod' nás, Pane!*

*Od týrania honby za sekundami
vyslobod' nás, Pane!*

*Od neznalosti a hrubosti
vyslobod' nás, Pane!*

*Od neuváženého sídu a chuti nadávať
vyslobod' nás, Pane!*

*Od nepozornosti a nudy
vyslobod' nás, Pane!*

Od hmly imavy

vyslobod' nás, Pane!

*Daruj nám, Pane, zdvorilosť voči
všetkým.*

*Nech dbáme na pomalosť starých, na
nepremyslenosť mladých.*

*Nech naše vozy všetkým tým, čo idú s
nami, prinášajú šťastie.*

O to ťa prosíme v mene Krista. Amen.

"Zasmejme sa ...

*Malý chlapec zastavi na ulici fajčiaca-
ceho muža.*

"Prosím Vás, zapáľte mi cigaretu.

Otecko mi totiž

zakázal hrať sa so zápalkami."

*"Milan, prečo ideš tak neskoro zo
školy?"*

*"Oci, bol som po škole, lebo som
nevedel, kde sú Pyreneje."*

*"Tak ťi treba. Aspoň si dáš nabudúce
lepší pozor, kde si dávaš
veci."*

*Pýta sa päťročný Miško rovnako
starej Zuzky.*

"Zoberieš si ma za muža?"

*A dokážeš uživiť ženu s piatimi
bábikami?"*

Chlapček sa pýta predavača.

"Ujo, koľko stojí táto korytnačka?"

"Sto korún."

"A bez panciera?"

Vtípy poslala Janka Babišová

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na február

Sv. omše v týždni

Suchá : pondelok-piatok 18,00 hod. prvý piatok v mesiaci: Košolná 7,30 hod., Suchá 18,00 hod. prvá sobota v mesiaci: 7,00 hod., sv. omša s meditáciou, Košolná: streda 17,00 hod., Zvončín : štvrtok 17,00 hod.

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

4. február - 5. nedeľa v Cezročnom období
Zvončín : 17,00 hod. v sobotu večer s platnosťou na nedeľu, Suchá: 7,30 hod. a 10,30 hod., Košolná: 9,00 hod.

11. február - 6. nedeľa v Cezročnom období
Košolná : 17,00 hod. v sobotu večer s platnosťou na nedeľu, Suchá: 7,30 hod. a 10,30 hod., Zvončín: 9,00 hod.

18. február - 7. nedeľa v Cezročnom období
Zvončín : 17,00 hod. v sobotu večer s platnosťou na nedeľu, Suchá: 7,30 hod. a 10,30 hod., Košolná: 9,00 hod.

25. február - 8. nedeľa v Cezročnom období
Košolná : 17,00 hod. v sobotu večer s platnosťou na nedeľu, Suchá: 7,30 hod. a 10,30 hod., Zvončín: 9,00 hod.

Január v našej farnosti**Pokrstení:**

7.1.2001 Laura Fridrichová
14.1.2001 Ivana Kuracinová, Samuel Tolarovič
21.1.2001 Martina Popovičová,
Martin Bronislav Gažovič

Zosnulí:

20.1.2001 Bobok Ľudovít, 43r, Košolná
24.1.2001 Šajdová Mária, 68r, Suchá

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza každú poslednú nedeľu predch. mesiaca. Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel.: 0805/558 01 44. Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, farár. S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok

FEBRUÁR 2001

Št	1	Pionius
Pi	2	Obetovanie Pána - Hromnice
So	3	Blažej, biskup, mučeník
Ne	4	5. nedeľa v Cezročnom období
Po	5	Agáta, panna, mučenica
Út	6	Pavol Miki a spoločníci, mučeníci
St	7	Romuald, pustovník
Št	8	Hieronym, Emilián, vyznávač
Pi	9	Apolónia, mučenica
So	10	Školastika, panna
Ne	11	6. nedeľa v Cezročnom období
Po	12	Lívia, mučenica
Út	13	Benignus, mučeník
St	14	Cyril a Metod, spolupatróni Európy
Št	15	Faustín a Jovita, mučeníci
Pi	16	Juliana, panna, mučenica
So	17	Sedem zakladateľov rehole Služobníkov Panny Márie
Ne	18	7. nedeľa v Cezročnom období
Po	19	Konrád
Út	20	Nikefor, mučeník
St	21	Peter Damián, biskup, učiteľ Cirkvi
Št	22	Katedra sv. Petra, apoštola
Pi	23	Polykarp, biskup, mučeník
So	24	Lazár, rehoľník
Ne	25	8. nedeľa v Cezročnom období
Po	26	Viktor, pápež
Út	27	Alexander
St	28	Popolcová streda , Roman, opát

Vtip na február

Chlapček sa pýta predavača.
„Ujo koľko stojí táto korytnačka?“
„Sto korún.“
„A bez panciera?“

Janka Babišová